

Intro til gudstjenesten:

3. søndag etter pinse og den siste søndagen med bare on-line gudstjenester. Jeg håper at så mange som mulig vil komme til in-person gudstjeneste neste søndag 20. juni klokken 11. Vi vil fortsette med on-line gudstjenester så lenge det er mulig for å nå dem som bor langt borte og de som har problemer med å komme til kirken.

Tekstene i dag handler om å så eller plante og i Norge ville denne dagen kaltes såmannssøndagen og der skjer den i slutten av januar eller i begynnelsen av februar - på den tiden da man faktisk planlegger å så frø som skal bli til planter som igjen skal bære frukt. Nå ser vi at kornet og andre planter allerede er i full vekst og blomstene blomstrer overalt. Men bildet er fremdeles at Gud trenger oss, men at det er Han som fremdeles skaper liv og gir vekst, så vi kan høste frukten av det Gud gjør. Så la os høre mer om det fra gamle testamentet:

Det står skrevet hos profeten Ezekiel i det 17. kapittel: (22-24)

Guds løfte om ny vekst

22 Så sier Herren Gud:

Jeg tar selv en kvist
av toppen på en høy seder,
fra de øverste greinene
river jeg et fint skudd
og planter det på et fjell som rager høyt.

23 På Israels høye fjell planter jeg det.

Det skal få greiner og bære frukt
og bli til en prektig seder.
Alle slags fugler skal bo i det,
alt som har vinger, skal holde til
i skyggen av greinene på det.

24 Da skal alle trærne på marken

kjenne at jeg, Herren,
gjør det høye treet lavt,
og det lave gjør jeg høyt.
Jeg lar det friske treet tørke,
og det tørre lar jeg spire.
Jeg, Herren, har talt og vil sette det i verk.

Slik lyder Herrens ord

Intro to the service:

It is 3rd Sunday after Pentecost and the last Sunday with only online services. I hope that as many as possible will come to the in-person service next Sunday June 20 at 11 am, but we will continue with online services as long as possible to reach those who live far away and who for some reason have trouble getting to church.

The texts today are about sowing or planting and in Norway this day would be called the Sower's Sunday. It takes place at the end of January or the beginning of February - at the time when you actually plan to sow seeds that will become plants that will eventually bear fruit. Now we see that the corn and other plants are already in full growth and the flowers are blooming everywhere. But the picture is still that God needs us. It is he who still creates life and gives growth, so we can reap the fruits of what God does. So let's hear more about that from the Old Testament:

A reading from Ezekiel 17: (22-24)

22 Thus says the Lord God:

I myself will take a sprig
from the lofty top of a cedar;
I will set it out.
I will break off a tender one
from the topmost of its young twigs;
I myself will plant it
on a high and lofty mountain.

23 On the mountain height of Israel

I will plant it,
in order that it may produce boughs and bear fruit,
and become a noble cedar.
Under it every kind of bird will live;
in the shade of its branches will nest
winged creatures of every kind.

24 All the trees of the field shall know
that I am the Lord.

I bring low the high tree,
I make high the low tree;
I dry up the green tree
and make the dry tree flourish.
I the Lord have spoken;
I will accomplish it.

The word of the Lord

Preken 1. del

Herren har talt og vil la det skje. Vi er bare hans medhjelpere. Vi kan bearbeide jorden, plante og gjødsle og vanne, men det er Gud som gir vekst. Det gjelder for korn og andre matplanter, men det gjelder også som et bilde på kirken. Vi kan holde gudstjenester, preke og synge og gjøre det godt for folk til å komme sammen, men om folk etter hvert begynner å tro, så er det et under og en gave for da har den Hellige Ånd vært der og latt det skje. For er troen er en gave. Så la oss høre Paulus sier etter litt musikk:

Musikk

Det står skrevet i Paulus` s 2 brev til Korinterne i det 5 kapittel: (6-10 og 14-17)

6 Derfor er vi alltid ved godt mot, selv om vi vet at så lenge vi er hjemme i kroppen, er vi borte fra Herren. 7 For vi vandrer i tro, uten å se. 8 Men vi er ved godt mot, og helst vil vi flytte bort fra kroppen og hjem til Herren. 9 Derfor setter vi vår ære i å være til glede for ham, enten vi er hjemme eller borte. 10 For vi må alle fram for Kristi domstol, for at hver og en kan få lønn for det han har gjort gjennom sitt liv i kroppen, enten godt eller ondt.

14 For Kristi kjærlighet tvinger oss. Vi vet at én er død for alle, derfor er de alle døde. 15 Og han døde for alle, for at de som lever, ikke lenger skal leve for seg selv, men for ham som døde og sto opp for dem.

16 Så kjenner vi ikke lenger noen bare på menneskelig vis. Og har vi før kjent Kristus på menneskelig vis, så kjenner vi ham ikke lenger slik. 17 Nei, den som er i Kristus, er en ny skapning. Det gamle er borte, se, det nye er blitt til!

Slik lyder herrens ord

Preken 2. del

For Kristi kjærlighet tvinger oss. Ingen kan tvinge noen til å tro på Gud eller til å elske vår neste med bruk av makt eller overtalelser og trusler om straff, men når vi ser hva Jesus har gjort for oss og fremdeles gjør for oss, så tør vi å tro at han vil oss godt og ikke vondt. Gud kunne ha straffet oss mennesker for vi har ødelagt så mye her nede på jorden. På tirsdag hørte jeg at det er mer CO2 i lufta i Minneapolis enn noen gang før og det lover ikke godt for framtidig uvær, ekstremvarme og ekstremkulde.

Sermon part 1

The Lord has spoken and will let it happen. We are only his helpers. We can cultivate the soil, plant, and fertilize and water, but it is God who gives growth. This applies to grain and other food plants, but it also applies as a picture of the church. We can hold services, preach, and sing and do good for people to come together, but if people eventually start to believe, then it is a miracle and a gift because then the Holy Spirit has been there and made it happen. For faith is a gift. So, let's hear what Paul says after some music:

Music

A reading from 2 Corinthians 5: (6-10 and 14-17)

6 So we are always confident; even though we know that while we are at home in the body we are away from the Lord—7 for we walk by faith, not by sight. 8 Yes, we do have confidence, and we would rather be away from the body and at home with the Lord. 9 So whether we are at home or away, we make it our aim to please him. 10 For all of us must appear before the judgment seat of Christ, so that each may receive recompense for what has been done in the body, whether good or evil.

14 For the love of Christ urges us on, because we are convinced that one has died for all; therefore all have died. 15 And he died for all, so that those who live might live no longer for themselves, but for him who died and was raised for them.

16 From now on, therefore, we regard no one from a human point of view; even though we once knew Christ from a human point of view, we know him no longer in that way. 17 So if anyone is in Christ, there is a new creation: everything old has passed away; see, everything has become new!

The Word of the Lord

Sermon part 2

For the love of Christ urges us. No one can force anyone to believe in God or to love our neighbor with help of the use of force or persuasion and threats of punishment, but when we see what Jesus has done for us and still does for us, we dare to believe that he will do us good and not hurt. God could have punished us humans for destroying so much down here on earth. On Tuesday, I heard that there is more CO2 in the air in Minneapolis than ever before. It does not look good for future storms, extreme heat and extreme cold.

Det er ikke så lett å forandre det, for vi er vevet inn i et system der generasjonene før oss har laget et system som vi er nødt til å leve i. Det er for eksempel en enorme forskjeller mellom fattige og rike og mellom privilegerte og upriviligerte, ikke bare i US, men i hele verden. Vi har kanskje ikke personlig skyld i dette, men vi er en del av denne verden og vi skal alle fram for Guds domstol og vi skal ikke bare dømmes for det vi har gjort, men også for det vi ikke ville gjøre for å hjelpe og elske vår neste.

Derfor har Gud gitt oss Jesus, og i troen på ham, klamrer vi oss til hans kjærlighet som gir oss nye sjanser hver dag. For han døde ikke bare for oss, men for hele verdens synder. Han tar ikke bare bort vår synd, men han skaper et nytt hjerte i våre kropp og han gir oss en ny Ånd, en ny måte å tenke på, et nytt perspektiv der vi ser at alle våre medmennesker er like viktige og like høyt elsket av Gud som vi selv er. Han åpner våre øyne, så vi kan se at våre nærmeste i familie og vennekretsen, i menigheten, i vårt nabolag og i hele verden - trenger vår hjelp og vår støtte. Nå i den Hellige Åndens tid lærer vi at kjærligheten til vår neste ikke kan være passiv, men må være aktiv.

Likesom når såkornet dør i jorden, og Gud skaper mange nye korn av det ene kornet, slik vil han også tar vår døde og passive tro og vår slunkne kjærlighet og han vil skape ny tro og ny kjærlighet og ny aktivitet i våre liv. La oss synge sammen.

Salme før evangeliet: 162 Såkorn som dør i jorden

Det hellige evangeliet ifølge Markus i den 4. kapittel (26-36)

26 Og Jesus sa: «Med Guds rike er det slik: Det er som når en mann har sådd korn i jorden. 27 Han sover og står opp, det blir natt og det blir dag, og kornet spirer og vokser, men han vet ikke hvordan det skjer. 28 Av seg selv gir jorden grøde, først strå, så aks og til sist modent korn i akset. 29 Så snart grøden er moden, svinger han sigden, for høsten er kommet.»

Sennepsfrøet

30 Han sa: «Hva skal vi sammenligne Guds rike med? Hvilken lignelse skal vi bruke? 31 Det er som et sennepsfrø. Når det blir sådd, er det mindre enn noe annet frø på jorden, 32 men når det er sådd, vokser det opp og blir større enn alle hagevekster og får så store greiner at himmelens fugler kan bygge rede i skyggen av det.»

It is not so easy to change that, because we are woven into a system where the generations before us have created a system that we have to live in. For example, there are huge differences between rich and poor and between privileged and unprivileged people, not just in the US, but worldwide. We may not have personal guilt in this, but we are a part of this world, and we will all appear before God's court. We will not only be judged for what we have done, but also for what we would not do to help and love our neighbors.

That is why God has given us Jesus, and in believing in him, we cling to his love which gives us new chances every day. He died not only for us, but for the sins of the whole world. Not only does he take away our sin, but he creates a new heart in our bodies, and he gives us a new Spirit, a new way of thinking, a new perspective where we see that all our fellow human beings are equally important and equally highly loved by God - as we are. He opens our eyes, so we can see that our loved ones in the family and circle of friends, in the church, in our neighborhood and in the whole world - need our help and our support. Now in the time of the Holy Spirit we learn that the love of our neighbor cannot be passive, but has to be active.

Just as when the seed dies in the earth, and God creates many new grains of one grain, he will also take our dead and passive faith and our slender love, and he will create new faith and new love and new activity in our lives. Let us sing together.

Hymn before the Gospel.

LBW 499 Come Thou Fount of Every Blessing

The holy Gospel according to Mark 4: (26-34)

26 [Jesus] said, "The kingdom of God is as if someone would scatter seed on the ground, 27 and would sleep and rise night and day, and the seed would sprout and grow, he does not know how. 28 The earth produces of itself, first the stalk, then the head, then the full grain in the head. 29 But when the grain is ripe, at once he goes in with his sickle, because the harvest has come."

30 He also said, "With what can we compare the kingdom of God, or what parable will we use for it? 31 It is like a mustard seed, which, when sown upon the ground, is the smallest of all the seeds on earth; 32 yet when it is sown it grows up and becomes the greatest of all shrubs, and puts forth large branches, so that the birds of the air can make nests in its shade."

33 Med mange slike lignelser talte han ordet til dem, så mye de var i stand til å høre. 34 Uten lignelser talte han ikke til dem. Men når han var alene med disiplene, forklarte han alt for dem.

Slik lyder det hellige evangelium

Preken 3. del:

Jesus talte til dem i lignelser, og i Markus får vi 4 lignelser som alle handler om Guds rike, og at Guds rike er til stede blant menneskene. I dag får vi to av dem. De handler om såkorn og frø, noe vi alle kjenner til og vi vet at vekst tar tid! Vi moderne mennesker liker ikke å vente, vi vil at alt skal gå fort. Vi har alle slags hjelpemidler for å slippe å vente. For vi liker ikke det som går trådt og sakte. Vi har såmaskiner og automatisk vanning og redskaper til å høste. Selv om vi bearbeider jorden, sår, gjødsler og vanner, så har vi ikke kontroll over veksten, den skjer tilsynelatende helt av seg selv - også mens vi sover. Den tar den tiden det tar. Slik er det også med kirken! Som vi vet, kirken er ikke først og fremst et hus, men at kirken er oss, medlemmer, assosierte medlemmer, venner og gjester.

Og alt det vi gjør for å hjelpe hverandre inn i fellesskapet og legger til rette for at gudstjenester og andre samlinger skal bli slik at folk vil komme og høre Guds ord igjen og igjen, - alt dette er gull verdt! Men vi ser ikke resultatene med en gang. Når vi oppdager at Guds ord har satt rot og folk begynner å tro, så er det kanskje på grunn av informasjon de har fått for lenge siden som de den gang kanskje ikke forstod, men som har ligget og blitt modent i dem slik at de nå tør å oppdage viktigheten og sannheten av det de hørte om for lenge siden. Ja tenk på et sennepsfrø som er så bitte, bitte lite, men som kan bli til et tre, ja en stor busk der fuglene kan bygge rede i. Det tar tid, det nytter ikke å dra i spirene for å få dem til å vokse. Men det lille vi gjør, er likevel viktig!

Nå har vi hatt over ett år med venting, har vi lært oss til å bli mer tålmodige? Den som venter på noe godt, venter ikke forgjeves, er et fast uttrykk i Norge. Noen ville åpne kirkene for lenge siden og noen er fremdeles forsiktige med å komme sammen. Men å måtte vente på at frukten skal modnes, viser oss noe om hva Guds rike er: En mann har sådd korn i jorden og så må han vente, for selv om han kanskje må vanne dersom Gud ikke lar det regne, så er det ikke så mye mer han kan gjøre – enn å vente, for prosessen er utenfor mannens kontroll.

33 With many such parables he spoke the word to them, as they were able to hear it; 34 he did not speak to them except in parables, but he explained everything in private to his disciples.

The Gospel of the Lord

Sermon part 3

Jesus spoke to them in parables, and in Mark we get 4 parables which all are about the kingdom of God and that the kingdom of God is present among humans. And today we get two of them. They are about corn and seeds, something we all know about, and we know that growth takes time! We modern people do not like to wait; we want everything to go fast. We have all kinds of aids to avoid waiting. Because we do not like what goes slowly. We have seeders and automatic watering and tools for harvesting. Even though we cultivate the soil, sow, fertilize, and water, we have no control over the growth. It apparently happens all by itself - even while we sleep. And it takes the time it takes. So it is with the church! As we know, the church is not primarily a house, but the church is us, members, associate members, friends, and guests.

And everything we do to help each other into the community and make arrangements for services and other gatherings to be good so that people will come and hear the word of God again and again - all this is worth gold! But we do not see the results right away. When we discover that the word of God has taken root and people begin to believe, it may be because of information they have received a long time ago that they may not have understood at that time, but which has lain and matured in them so that they now dare to discover the importance and truth of what they heard about - a long time ago. Yes, think of a mustard seed that is so tiny, tiny, but it can turn into a tree or a large bush where the birds can build their nests. It takes time. There is no use pulling the sprouts to make them grow. But the little we do is still important!

Now that we have had over a year of waiting, have we learned to be more patient? He who waits for something good, does not wait in vain, this is a fixed expression in Norway. Some wanted to open churches a long time ago and some are still wary of getting together. But having to wait for the fruit to ripen shows us something about what the kingdom of God is: A man has sown grain in the ground and then he must wait, because even though he may have to water if God does not let it rain, it is not much more he can do - than wait, for the process is beyond the control of the man.

Dypt nede i jorden, i det skjulte, skjer det noe som er verdt å vente på. Men hvordan det går til, vet vi ikke. Det er Gud som er i arbeid, og vi må være på vakt, vi må være klar til å hjelpe til så godt vi kan, men vi er nødt til å vente den tiden veksten tar - før det blir modent korn i akset.

Og her er vi alle like viktige selv om vi har forskjellige egenskaper eller nådegaver. Paulus som stiftet mange menigheter og som er kjent for å hjelpe mange til tro, sa om seg selv: Hva er vel Apollos og hva er vel Paulus? Begge gjorde vi det Herren hadde satt oss til. Jeg plantet, Apollos vannet, men Gud gav vekst. (1. Kor 3,6) Fokus skal ikke være på oss selv, men på budskapet som vi forkynner og lever ut. Fokuset skal være på Gud skaperen som skaper all vekst, Jesus Kristus er ordet og den Hellige Ånd lever midt iblant oss, selv om vi ikke alltid merker ham eller henne. Vi er tilretteleggere og vi er nødt til å være tålmodige.

Vi kan ikke få noe til å vokse, vi kan ikke få noen til å tro på Gud, men alt det vi gjør som er etter Guds vilje, alle gode blikk, smil og håndtrykk og gode oppmuntrende ord og handlinger er med på å spre små frø som kanskje kan finne god jord hos de andre menneskene. Ja vi er selv avhengig av å bli sett og møtt, for å kunne ta imot Guds ord som både er i ord og i praksis og vi trenger det også for å holde vår egen tro i live. Likesom plantene trenger sol, næring og vann, trenger vi at noen hjelper oss med å lese og forstå Guds ord. Vi trenger påfyll, for troen og tilliten vi har til Gud er kanskje satt på prøve nå i disse Corona tider. Vi trenger hverandre.

Guds rike er som det minste frø, noe smått som lett kan knipses vekk eller trækkes ned, noe som er nesten usynlig og som får liten oppmerksomhet i hverdagen og som er lett til å overse. Og allikevel er det nettopp der Gud har gjemt Guds rikes hemmelighet. Slik er det med Guds rike og Gud har sannelig tatt seg tid. Det er over tre tusen år siden Abraham fikk Guds kall og fulgte det. Det er to tusen år siden frelseren ble født og hvem forstod at hele himmelrike var skjult i det lille Jesusbarnets. Jesus var over 30 år før han begynte sitt offentlige virke der han viste folk hvem han var. Vi må lære å se stort på det lille og det svake og det skjulte.

Deep down in the earth, in secret, something is happening that is worth waiting for. But how it goes, we do not know. It is God who is at work, and we must be vigilant, we must be ready to help as best we can, but we must wait for the time the growth takes - before the grain ripens.

And here we are all equally important even if we have different qualities or gifts of grace. Paul, who founded many churches and is known for helping many to believe, said of himself: What is Apollos and what is Paul? Servants through whom you came to believe, as the Lord assigned to each. We both did what the Lord had set us to do. I planted, Apollos watered, but God gave the growth.

(1 Corinthians 3: 6) The focus should not be on ourselves, but on the message we preach and live out. The focus should be on God the Creator who creates all growth, Jesus Christ is the word and the Holy Spirit lives in our midst, even if we do not always notice him or her. We are facilitators and we have to be patient.

We cannot make anything grow, we cannot make anyone believe in God, but everything we do that is according to God's will, all good looks, smiles and handshakes and good encouraging words and actions help to spread small seeds that may find good soil in other people. Yes, we ourselves are dependent on being seen and met, in order to receive the word of God that is both in word and in practice and we also need it to keep our own faith alive. Just as plants need sun, nourishment, and water, we need someone to help us read and understand God's word. We need replenishment, for the faith and trust we have in God may be put to the test now in these corona times. We need each other.

The kingdom of God is like the smallest seed, something small that can be easily snapped away or trampled down, something that is almost invisible and gets little attention in everyday life and is easy to overlook. Yet this is exactly where God has hidden the secret of the kingdom of God. Such is the case with the kingdom of God, and God has certainly taken his time. It is over three thousand years since Abraham received God's call and followed it. It is two thousand years since the Savior was born and who understood that the whole kingdom of heaven was hidden in the little Jesus child. Jesus was over 30 years old before he began his public ministry showing people who he was. We must learn to look big on the small and the weak and the hidden.

Å framstå i det svake er et kjennetegn på Guds rike, et lite hjelpeløst barn, en pisket og døende Jesus på et kors, og nå- en liten og svak kirke som beveger seg sakte inn i framtiden.

Vi er vant til at ting går fort, vi vil se effektive strategier og resultater, vi vil ha vekst fort. Men Gud tåler tydeligvis det som er svakt og det som går sakte. For han vil ha alle med. Selv om vi forsøker å gjøre Guds vilje og selv om vi gjerne vil inspirere mennesker til å ta Gud og hans ord på alvor, så oppleves det ofte så smått og så lite, men vi kan lære oss å se hvordan Den Hellige Ånd arbeider. Et positivt blikk og et omsorgsfull smil kan være det lille som skal til for at et menneske kan åpne seg for evangeliet. En menighet er et fellesskap som jobber sammen om å la den Hellige Ånd fylle våre hjerter og vår tanke og forståelse, og hver enkelt av oss er livsviktige medarbeidere.

En prest kan ikke og skal ikke jobbe alene, det har blitt så tydelig for meg nå i Covid-tiden, alt jeg har strevd for å holde kirken oppe virker bare som småtterier i forhold til det ideelle. Den enorme innsatsen som the office manager, Kaia, har gjort og det the deacons og deres medhjelpere har gjort og alle dere andre har bidratt med og som har vært annerledes enn det vi er vant med å gjøre som kirke har vært viktig. Hver eneste liten telefonsamtale eller zoommøte, kan virke smått og ha liten verdi, men vi skal vite at alt dette har hatt enormt stor betydning for å holde liv i kirken og i menneskers tro, selv om vi skulle ønske at vi hadde maktet å gjøre mer, men nå har vi vært tålmodige og vi har ventet på at Gud skal gi vekst.

En prest kan ikke se alle, men alle kan se og vise kjærlighet til noen. Og det gode vi får av noen, kan vi gi videre til andre. Slik skal vi alle være med å bearbeide jorden, sette frø, vanne og gjødsle vår menighet slik som en bonde eller en hageeier gjør hver vår for å hjelpe plantene til å komme seg etter den strenge vinteren. Det er kirkens Åndelig vår og nå er kirken vår på veg inn i i sommeren, så får vi vente tålmodig for å se om Gud gir vekst.

To appear weak is a characteristic of the kingdom of God, a little helpless child, a whipped and dying Jesus on a cross, and now - a small and weak church that moves slowly into the future.

We are used to things going fast, we want to see effective strategies and results, we want growth fast. But God clearly tolerates the weak and the slow. Because he wants everyone involved. Even though we try to do God's will and even though we want to inspire people to take God and His word seriously, it is often experienced as small and so weak, but we can teach ourselves to see how the Holy Spirit works. A positive outlook and a caring smile can be all that is needed for a person to open up to the gospel. A church is a community that works together to let the Holy Spirit fill our hearts and our thoughts and understandings, and each of us is a vital contributor.

A pastor cannot and should not work alone, it has become so clear to me now in the covid time, all I have struggled to keep the church going on seems only trifles in relation to the ideal. The enormous effort that the office manager, Kaia, has made and what the deacons and their helpers have done and all of you others have contributed and which has been different from what we are used to doing as a church - has been important. Every little phone call or zoom meeting may seem small and of little value, but we should know that all of this has had an enormous impact on keeping the church and people's faith alive, even if we wish we had the power to do more, but now we have been patient and we have been waiting for God to give growth.

A pastor cannot see everyone, but everyone can see and show love to someone. And the good we get from some; we can pass on to others. This is how we should all be involved in cultivating the soil, sowing seeds, watering, and fertilizing our congregation as a farmer or a garden owner does each spring to help the plants recover from the severe winter. It is the Church's Spiritual Spring and now our Church is heading into the summer, so we will have to wait patiently to see if God gives growth.

Vi skal i dag minne hverandre på at hver minste ting vi gjør, kan få uendelig konsekvenser for de menneskene vi møter, både på godt og vondt. Resultatene ser vi ikke med en gang, likesom vi heller ikke ser veksten til et frø som settes i jorden med en gang, men på lang sikt, vokser frøene. På lang sikt spirer de gode inkluderende og kjærlige orden og de gode smilene og blikkene og den omsorgen vi viser for hverandre og Gud skaper noe i oss som vi kan gjenkjenne som godhet, takknemlighet og omsorg. Alle de små tingene som vi gjør i kjærlighet og i god tro, kan sammenlignes med et lite frø som vi planter i våre medmennesker og det har enorm betydning.

Men frøene vi setter kan også være ugress, tislær og torner som hindrer eller dreper de gode plantene til å vokse og bære frukt. Men møter våre medmennesker på en positiv, inkluderende og kjærlig, omsorgsfull og ikke fordømmende måte, kan de da sakte, men sikkert åpne seg for evangeliet, det gode budskapet om at vår Gud er hos oss uansett hva som skjer. Men det motsatte kan også skje dersom noen bare kritiserer og forlanger og forventer – uten å bidra positivt til å gjøre ting bedre.

Derfor er hver enkel av medlemmene, og assosierte medlemmer og venner og besøkende av Mindekirken livsviktige for kirkens være eller ikke være. En prest kan aldri drive en kirke alene. Og de få frivillige som nå har sagt seg villige til å bidra, kan heller ikke drive en kirke alene. Å stå opp, komme seg til kirke på søndagene, er et enormt stort bidrag for at fellesskapet skal kunne fungere. Vi må vekke hverandre opp fra Covid-dvalen og reise hverandre opp til et godt liv og et inkluderende menighetsfellesskap. For Guds rike er nær, la oss stille oss som Guds medarbeidere og gjøre det som vi er i stand å gjøre for at Guds skaperkraft skal kunne slippe til. Og husk bønner er en av de skjulte tingene som har enorm betydning. Be for kirken og for verden og for hver enkelt av oss.

La oss ta imot den Hellig Ånd som kan skape og forme det gode fellesskapet som vi alle trenger. Ikke vent til at andre skal kontakte deg, begynn allerede i dag og kontakt noen av de du kjenner og be dem komme til in-person gudstjeneste neste søndag. Reis gjerne og tilby skyss. Det er en god start.

Today we must remind each other that every little thing we do, can have infinite consequences for the people we meet, both for better and for worse. We do not see the results right away, nor do we see the growth of a seed that is put into the soil right away, but in the long run, the seeds grow. In the long run, the good inclusive and loving order and the good smiles and glances and the care we show for each other, is God creating something in us that we can recognize as goodness, gratitude and care. All the little things we do in love and in good faith can be compared to a little seed that we plant in our fellow human beings, and it has enormous significance.

But the seeds we spread can also be weeds, thistles and thorns that prevent or kill the good plants or prevent it from growing and bearing fruit. But if we meet our fellow human beings in a positive, inclusive, and loving, caring and non-judgmental way, they can then slowly but surely open themselves to the gospel, the good news that our God is with us no matter what happens. But the opposite can also happen if someone just criticizes and demands and expects - without contributing positively to making things better.

Therefore, every single one of the members, and associate members and friends and visitors of the Mindekirken are vital to the church's being or not being. A pastor can never run a church alone. The few volunteers who have now said they are willing to contribute cannot run a church alone either. Getting up, getting to church on Sundays is a huge contribution for the community to function. We need to wake each other up from Covid sleep and raise each other up to a good life and an inclusive church community. For the kingdom of God is near, let us stand as God's fellow workers and do what we are able to do so that God's creative power can escape. And remember prayer is one of those hidden things that has tremendous significance. Pray for the church and for the world and for each of us.

Let us receive the Holy Spirit who can create and shape the good fellowship we all need. Do not wait for others to contact you, start today, and contact some of those you know and ask them to come to the in-person service next Sunday. Feel free to travel and offer a ride. That's a good start.

Ære være Faderen og Sønnen og den Hellige Ånd som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet. Amen.

Salme etter prekenen:

695: Rop det ut med hjertets jubel

Kunngjøringer ved Jeanette

Bønn: Herre vår Gud og Far! Gi meg et glad sinn og et frimodig hjerte, så jeg ikke gjør skam på din uendelige nåde dog den store glede du har gitt oss da en frelser ble født. La ikke noen tungsindig og fortvilet ånd få makt over meg og heller ikke noen sur og mørk ånd. Gi meg en sann åndelig glede over din kjærlighet, og la den bo innerst inn hos meg også i tunge dager og trange tider, fordi du alltid er den samme omskiftelige kjærlighet. Og gi meg å ferdes blant menneskene hjemme og ute med et glad hjerte og et lyst ansikt, så jeg ikke skremmer noen bort fra ditt evangelium – som om det var noe ondt. La meg heller dra dem til deg med noe av din gled og ditt lys. Gjør meg glad, Herre – og en gang evig glad.

Amen

Glory be to the Father and to the Son and to the Holy Spirit as it was in the beginning is now and ever shall be. Amen.

Hymn after the Sermon:

ELW 690 We Raise Our Hands to You, O Lord

Prayer:

Lord our God and Father! Give me a happy mind and a bold heart, that I may not be ashamed of your infinite grace, however the great joy you have given us when a Savior was born. Do not let any melancholy and despairing spirit have power over me, nor let any sour and dark spirit.

Give me true spiritual joy over your love, and let it dwell within me even in difficult days and hard times, because you are always the same unchangeable love. And allow me to walk among people at home and abroad with a happy heart and a bright face, so that I do not frighten anyone away from your gospel - as if it were something evil. Let me rather draw them to you with some of your joy and your light. Make me happy, Lord - and once eternally happy.

Amen.